

РЕШЕНИЕ

№ 10412

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **11869** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Синдра Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк], [улица], представявано от управителя А. И. срещу Ревизионен акт № Р-22221121003029-091-001/04.01.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В., потвърден с Решение № 480/31.03.2022 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 83 201,93 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 76 910,56 лв. и лихви върху тях в размер на 6 291,37 лв. С Решение № 1497/07.03.2024 г., постановено по адм. дело № 4662 по описа на Административен съд София-град за 2024 г., РА е обявен за нищожен. Този съдебен акт е отменен с решение № 11050/06.11.2025 г. по административно дело № 6806/2024 г. на ВАС, Първо отделение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. В жалбата са изложени пространни доводи за нищожност на оспорения акт, поради факта, че не е имало юридическа възможност за командироване на органите по приходите от [населено място], които са го издали. Алтернативно от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че в хода на проведеното ревизионно производство е извършено съществено нарушение на административно-производствените правила, защото не са обсъдени представените доказателства. Необосновано е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от „Мартинед“

ЕООД. Органът по приходите е приел, че право на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано, тъй като не били извършени облагаеми доставки поради неустановен произход на стоките и недоказан кадрови ресурс за извършване на услугите. Предмет на доставките е продажба на софтуер. В хода на ревизията е представена пълна документация относно договора, неговия предмет, етапите на извършване на доставката, извършените плащания, издадените по извършените плащания фактури, предаването на изготвения продукт, приемането на резултата от възложителя, доказателствата за нает персонал и предходни доставки.

Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Някои от тях са коментирани избирателно и преднамерено. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да търпи негативи, поради това, че доставчикът му е допуснал евентуално грешка при воденето на счетоводството. Доставките са отразени коректно в счетоводството на оспорващия, а плащането е извършено по банков път. Според изложеното в жалбата данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по спорните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства.

Дали доставчикът има кадрова обезпеченост, колко и какви служители и специалисти ползва, или е ползвало предходен доставчик, не може да е основание да се игнорира обстоятелството на прехвърлянето на правата върху софтуера, предмет на доставката.

Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си по отношение на процесната доставка, извършена от „Мартинед“ ЕООД. Дружеството е разполагало със закупения софтуер и е прехвърлило правата за ползването му на оспорващия. Процесните доставки са отразени коректно в счетоводството му, поради което са възникнали всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Излага аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама.

Излага аргументи, че съгласно практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) и Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени. Твърди се, че практиката си ВАС нееднократно е подчертавал, че установяването на произхода на стоката от предходни доставчици не е правно регламентирано в ЗДДС, в сила от 01.01.2007 г., а непредставянето на достатъчно доказателства за материално-техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на прекия доставчик, при наличието на данни за безспорно получени и заведени на името на получателя стоки, не следва да лишава последния от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по тях. В този смисъл е и практиката на СЕС, по Решение от 21.06.2012 г., по съединени дела С80/11 и С-142/11. По време на проведените заседания по делото, оспорващият се не се представлява. С жалбата се претендира присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], не се представлява и не взема становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата: Жалбата срещу РА е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е

процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221121003029-020-001 от 27.05.2021 г. от началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В., оправомощен със Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. и Заповед № З-ЦУ-1954/27.05.2021 г. на заместник- изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „Синдра Фарм“ ЕООД, за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.12.2020 г. до 31.03.2021 г.

С последващи Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221121003029-020-002/27.08.2021г., и № Р-22221121003029-020-003/05.10.2021 г., издадени от органа възложил ревизията, е определен срок за приключване на ревизията до 05.11.2021 г.

В хода на производството са извършени процесуални действия и са събрани писмени доказателства.

Към момента на извършването на ревизията „Синдра Фарм“ ЕООД е извършвало дейност, свързана с търговия на едро с фармацевтични стоки, медицинска техника и апаратура, като същото притежава разрешение за търговия на едро с лекарствени продукти № BG/WDA/MP-0136/16.10.2019 г.

Извършена е насрещна проверка на дружеството-доставчик „Мартинед“ ЕООД, като резултатите са приобщени към доказателствата, събрани в хода на ревизията с протокол. Установено е, че всички фактури, издадени от „Мартинед“ ЕООД за ревизираните периоди и предходни периоди, са осчетоводени на разход по сметка 602 Разходи за външни услуги. Съгласно хронологичен регистър на сметка 401 Доставчици по партида на „Мартинед“ ЕООД за периода от 01.01.2020 г. до 31.05.2020 г. са осчетоводени плащания по банков път общо в размер на 1 119 723,08 лв., без да е отразено по коя фактура е плащането, а осчетоводените фактури на разход по сметка 602 за същия период са с обща стойност от 840 000,00 лв.

През ревизирания период този доставчик е издал на „Синдра Фарм“ ЕООД четири фактури с предмет „услуги по договор“.

От ревизираното дружество са изискани писмени обяснения относно предназначението на доставките - дали продукта ще се използва от „Синдра Фарм“ ЕООД или е предназначен за последваща продажба, договори с потенциални клиенти, техническо задание за възлагане на проекта, съдържащо информация за конкретните изисквания на възложителя - бързина, брой работни станции, големина база данни за обработка на системата и др. специфични характеристики, протоколи за проведени изпитания на системата, информация за местонахождение на сървъра, приет с протокола от 11.10.2021 г.

„Синдра Фарм“ ЕООД е представило договор от 05.08.2019 г., съгласно който то е възложило на „Мартинед“ ЕООД „да изработи срещу възнаграждение от 1 700 000 лв. без ДДС софтуерен продукт, с технически характеристики описани в приложение № 1, наричан за краткост „Продукта“. Изпълнителят е длъжен да изработи продукта до 31.10.2021 г. Представено е Приложение 1 - Проект за изграждане на информационна система на отделение по инвазивна кардиология. В същото са посочени основни цели, а именно: „Управление на дейностите свързани с диагностични и терапевтични процедури, прилагани в отделението по инвазивна

кардиология, свързани с осъществяване на диагностично-лечебен процес при болни със сърдечно-съдови, кардио-хирургични, неврологични и други“. Съгласно приложени банкови извлечения от сметка на „Синдра Фарм“ ЕООД за периода 01.12.2020-31.03.2021 г. са наредени 14 плащания към „Мартинед“ ЕООД на обща стойност от 381 320 лв.

В приложение № 1 са описани точните технически характеристики на „продукта“.

Предаването на продукта е удостоверено посредством приемателно-предавателен протокол от 11.10.2021 г. към договора от 05.08.2019 г. Протоколът съдържа следното описание на предавания продукт: „Сървър, 1 бр. 64 Бит. 4 ядра, кеш памет 8 мб, Р. 32 гб, ДДР4, ESS инсталирани 8 бр. Твърди дискове 1 тб“, които купувачът приема без забележка.

„Синдра Фарм“ ЕООД е посочило, че „продуктът“ е все още в процес на тестване, а работните станции се намират в помещение, ползвано под наем в [населено място], Студентски град, бл. 59. Ревизиращите органи са приели, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи местонахождението на описания в приемо-предавателния протокол сървър на посочения адрес в Студентски град, бл. 59. Дружеството не е имало достъп до това помещение. Няма действащ договор за наем, тъй като срокът му е изтекъл, за м. 11.2021 г.

„Синдра Фарм“ ЕООД е представило писмени обяснения и Спецификация на Информационна система за нуждите на отделение по Инвазивна кардиология към Проект за изграждане на информационна система съгласно Приложение 1 към Договор за изработка от 05.08.2019 г. След като са разгледани от ревизиращите органи е направено заключение, че представената Спецификация на Информационна система за нуждите на отделение за Интензивна кардиология и Договор за наем от 01.07.2019 г. с наемодател „Ев Ди Профешанъл“ ЕООД са новосъздадени за целите на ревизионното производство. Договорът за наем и издадените фактури към него не удостоверяват действителност на наемни отношения, а представената спецификация не представлява Техническо задание за възлагане на Проект за изграждане на информационна система, съгласно Приложение 1 към Договор за изработка от 05.08.2019 г. с възложител „Синдра Фарм“ ЕООД и изпълнител „Мартинед“ ЕООД, съдържащо информация за конкретните изисквания на Възложителя към Изпълнителя.

След като са разгледали представените документи, органите по приходите са приели, че представената информация е от вече използвала система с потребител СБАЛК „С. Г.“, [населено място] и същата не може да се обвърже с възложения проект, „Продукта“, който се твърди, че е предаден от „Мартинед“ ЕООД на ревизиралото дружество на 11.10.2021 г., т.е. същата система вече е била готова и се е експлоатирила успешно в друго работещо лечебно заведение.

Ревизиращите органи са заключили, че предвид специализирания предмет на договора, не се установяват потенциални ползватели на специфичният продукт с конкретни изисквания, които да провокират сключване на подобен договор за изработка между „Синдра Фарм“ ЕООД и „Мартинед“ ЕООД.

Констатирано е, че „Мартинед“ ЕООД е новорегистрирано дружество с предмет на дейност търговия с хранителни стоки, напитки и кетъринг и не са установени данни „Синдра Фарм“ ЕООД да е провело предварителни проучвания относно притежавана кадрова и техническа обезпеченост на доставчика при сключване на договора на стойност от 1 700 000,00 лв.

На доставчика е извършена ревизия, по време, на която не е открито лице за контакт. Установени са публични задължения в големи размери.

Относно гражданските договори, сключени между „Мартинед“ ЕООД и физическите лица е посочено, че същите са сключени съответно на 25.07.2019 г. и 26.07.2019 г., т.е. преди сключване на Договор за изработка от 05.08.2019 г. със „Синдра Фарм“ ЕООД, когато още не са били известни конкретни задания и технически параметри. В гражданските договори не е предвиден

срок за изпълнение на възложената работа, същите са с идентичен предмет па възложената работа, но с различни възнаграждения. При предаване на извършената работа са съставени идентични приемо-предавателни протоколи с всяко лице, което предполага, че от всяко лице е приета конкретен вид извършена услуга, която обаче не е конкретизирана и идентифицирана.

Констатирано е също несъответствие между договорената цена по договора от 05.08.2019 г. - 1 700 000 лв. без ДДС и договорените възнаграждения с физическите изпълнители - 240 000 лв., или в противоречие с обичайната икономическа логика е сключен договор без предварително проучване на пазара, в резултат на което на дружеството изпълнител да бъде гарантирана печалба в размер на 1 460 000 лв.

Установена е свързаност по смисъла на §1, т. 3, буква „б“ от ДР на ДОПК - „работодател и работник“ между изпълнителите по гражданските договори М. Т. и В. Т. и К. Т. Налице е свързаност и между управителят на „Синдра Фарм“ ЕООД А. И. и М. Т. по смисъла на § 1, т. 3, буква „в“ от ДР на ДОПК - „съдружници“.

Ревизиращите органи са констатирани и друго съществено противоречие. Предметът на договора е изработването на Информационна система на отделение по Инвазивна кардиология, което по същество представлява нематериален дълготраен актив, но в счетоводството на дружеството възложител са отчетени разходи за външни услуги през 2019 г. - 142 500 лв., 2020 г.- 1 014 500 лв. и 2021 г. - 384 500 лв. във връзка с доставките с изпълнител „Мартинед“ ЕООД и получател „Синдра Фарм“ ЕООД. В тази връзка е посочено, че реда за счетоводното отчитане на нематериалните активи е определен в Счетоводен стандарт /СС/ 38 „Нематериални активи“. Алтернативно, при наличие на материален актив /сървър/, ревизираното лице е следвало да организира отчитане на същият по реда на СС 2 „Отчитане на материалните запаси“. „Синдра Фарм“ ЕООД е осчетоводило всички издадени фактури по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и няма заведени активи по сметки от гр. 20 за нематериални активи /софтуер/ й за сървър. При така установените обстоятелства, с оглед липсата на счетоводен запис за отчитане на актив, както и място, стопанисвано от ревизираното дружество, където активът може да бъде прегледан и идентифициран, ревизиращият екип е направил извод, че стоката, или услугата, фактурирана като предмет на доставката, за която се претендира приспадане на данъчен кредит изобщо липсва и не е могло да бъде получена от „Синдра Фарм“ ЕООД.

Изброените по-горе констатации и изводи на ревизиращия екип са отразени в съставен Ревизионен доклад № Р-22221121003029-092-001/19.11.2021 г., по отношение на който не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаването ревизионен акт РА № Р-22221121003029-091-001/04.01.2022 г., съставе от органа, възложил ревизията, и главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

С РА са установени задължения за внасяне общо в размер на 83 201,93 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 76 910,56 лв. и лихви върху тях в размер на 6 291,37 лв. Същите произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за всички ревизирани периоди вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит на основании чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС общо в размер на 87 900,00 лв. по 4 фактури, издадени от „Мартинед“ ЕООД. Фактурите са с предмет на доставка услуги по договор.

При оспорването по административен ред, горестоящият орган е възприел е възприел, направените от органите по приходите изводи, поради което е потвърдил оспорения РА.

По първоначалното разглеждане на делото е било допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Вещото лице е прегледало и анализирано събраните в хода на ревизионното

производство документи. Не е могло да провери счетоводството и документацията на доставчика „Мартинед“ ЕООД, поради липса на каквито и да е възможности за контакт с него. Съдът намира заключението за мотивирано, компетентно и съответстващо на останалите, събрани доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

В представеното заключение вещото лице е представило списък на осчетоводените фактури за процесния период, издадени от „Мартинед“ ЕООД в табличен вид, с посочени: данъчен период, номер на фактура, дата, данъчна основа, ДДС и обща сума. Експертът сочи, че с оглед това, че е извършена проверка единствено за съставените счетоводни операции, свързани с процесните фактури, както и обстоятелството, че е налице несъответствие между хронологичните регистри на съставените счетоводни записвания и обобщената информация представена в оборотните ведомости на синтетичните счетоводни сметки, експертизата не може да потвърди редовността на водене на счетоводството.

Експертът е установил, че за ревизирия период от 01.12.2020 г. до 31.03.2021 г. плащанията от „Синдра Фарм“ ЕООД са извършвани по банков път от разплащателната сметка на дружеството в полза на „Мартинед“ ЕООД, като общо платените суми за периода от 01.12.2020 г. до 31.03.2021 г. са на стойност 381 320,00 лв. За периода от 31.03.2021 г. до 26.04.2023 г. няма осчетоводени плащания от „Синдра Фарм“ ЕООД в полза на „Мартинед“ ЕООД. В основанието на банковите преводи е записано: „осн. по договор“. Не са посочени номерата на фактурите, по които са плащанията.

По отношение на фактурите, издадени от „Мартинед“ ЕООД, експертът е установил, че същите съдържат изискуемите реквизити съгласно чл.114 от ЗДДС. Начисленият ДДС във фактурите е осчетоводен като задължение към бюджета по счетоводна сметка 453/2-Начислен ДДС за продажбите. Фактурите са включени в отчетните регистри по ЗДДС за данъчните периоди, през които са издадени. По отношение на гражданските договори експертът посочва, че платените суми на лицата съответстват на договорените суми.

II. Правни изводи.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че за „Синдра Фарм“ ЕООД, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит по извършени доставки през определени периоди, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит.

Според действащия към момента на издаването на фактурите ЗДДС, наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В закона действително няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5, но по аргумент от противното това ще е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 8 от ЗДДС е кумулативно условие за

възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на преpraщаната разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

Събраните доказателства не дават възможност на съда да приеме, че издадените от доставчика „Синдра Фарм“ ЕООД фактури отразяват истински стопански операции и че документираните с тях доставки са осъществени в действителност.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, съдържащ изгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и индивидуализирането на вещите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл Решение №12060/09.11.2016 г., постановено по административно дело № 13532/2015 г. на ВАС и др.).

В разглеждания казус в процесните фактури, издадени от доставчика, като предмет на сделката е посочено „услуга по договор“. Като допълнително доказателство за извършването на услугите е представен приемателно-предавателен протокол, подробно описан по-горе. С него се удостоверява предадени от „Мартинед“ ЕООД на „Синдра Фарм“ ЕООД технически елементи, като сървър, работни станции и т.н. с определени характеристики.

Никъде в представената документация не се съдържа информация за извършени конкретни технически дейности от страна на изпълнителя.

Настоящият съдебен състав намира, че не следва да кредитира представения протокол, като доказателство за реалността на извършените услуги.

На първо място, протоколите са частни документи, съставени за установяване на благоприятни за ревизираното лице обстоятелства. При липса на нотариална заверка, не може да се приеме, че същите са съставени на датата, посочена в тях.

На следващо място протоколът не съдържа информация за вида на конкретно извършената услуга, колко часове труд е употребено и от кого е извършена услугата.

Противоречи на всякаква икономическа логика да се възлага изпълнение на сложно техническо задание – изработка на софтуерен продукт, чрез който да се управляват работните процеси в едно толкова важно медицинско звено, каквото е отделението по инвазивна кардиология на новорегистрирано дружество с основен предмет на дейност търговия с хранителни продукти и кетъринг.

Без да са необходими специални знания, може да се приеме, че осъществяването на подробно описаните по-горе услуги изисква кадрово осигуряване, опит и назначен или нает персонал. Касае се за извършването на технически дейности, изискващи предварителна подготовка, познания и експертиза в областта на компютрите и на софтуерното обезпечаване на конкретен вид дейност, а именно медицинската. Доставчикът освен с опит е следвало да разполага и най-вече квалифицирани лица, с подходящо техническо образование и конкретни познания в управлението на работните процеси в едно медицинско звено. Абсурдно е да се приеме, че лица, за които се твърди, че са наети по граждански договори, без в тези договори да е посочена тяхната квалификация и опит и без да е конкретизиран точния предмет на дейностите, за чието извършване те се твърди, че са наети, да могат да изпълнят изцяло или частично, услугите, предмет на процесните фактури, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

За пълнота съдът намира, че допуснатото заключение на СИЕ, независимо, че следва да бъде кредитирано не допринася за разкриване на елементи, свързани със съществуването на спора. Направените изводи изцяло кореспондират с фактическите констатации и изводите на органите по приходите, отразени в РД и РА. Вещото лице не посочило, дали „Мартинед“ ЕООД е разполагало с материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на процесните доставки – изработване и внедряване на софтуерен продукт за нуждите на отделението по инвазивна кардиология.

В подкрепа на този извод е и факта, че съществуването на процесният „софтуерен продукт“ изобщо не е доказано. Твърдението, че той е инсталиран на сървър в помещение под наем в [населено място], Студентски град изобщо не могло да бъде проверено, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство. Дори да се приеме, че този сървър наистина е бил инсталиран там, остава въпроса, кои лица са го обслужвали и дали и по какъв начин, той е бил свързан със другите компютърни и софтуерни системи на отделението по инвазивна кардиология. Не е без значение и обстоятелството, че всъщност липсват каквито и да е данни за успешна инсталация и приложение на този софтуерен продукт, не само в посоченото медицинско звено, но където и да било другаде.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи богатата практика на ВАС, свързана с аналогични дела. При болшинството от казусите ВАС приема, че не е достатъчно да е налице коректно осчетоводяване на фактурите от доставчиците по веригата, каквото в случая дори липсва, но и следва да има категорични доказателства

за реалното извършване на услугите именно от тези лица.

В случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че се касае за данъчна измама, което е абсолютно основание за отказ от право на признаване на данъчен кредит и според най-новата практика на СЕС, обективирана в решение от 21.06.2012 г. по свързани дела С-80/2011 г. и С-142/2011 г., в което съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника разноски се дължат разноски. Такива не са поискани своевременно в хода на настоящето разглеждане на спора, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Синдра Фарм“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221121003029-091-001/04.01.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В., потвърден с Решение № 480/31.03.2022 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.